

Men er fru Pia Kristensen ikke enig i, at hvis indgrebene ikke skal bygge på vilkårlige skøn, og hvis forældrene skal føle sig involveret, inddraget osv., er vi nødt til at have de her forebyggende handlingsplaner?

Forebyggende handlingsplaner er jo ikke noget med en metode, vi så lægger os fast på, for handlingsplaner er jo allerede nu i lovgivningen. De forebyggende handlingsplaner står allerede omtalt i lovgivningen. Det er bare overladt til kommunerne selv at vurdere det. Mener fru Pia Kristensen ikke, det er vigtigt, at vi får fældet ned på papir, hvilke planer vi har for de forebyggende indsatser?

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Jo, det mener jeg sådan set, for det er rigtigt, hvad fru Tove Videbæk kommer ind på med de vilkårlige skøn. Vi har ofte set, at børn er blevet anbragt på et forkert grundlag.

En af metoderne kunne netop være forebyggende handlingsplaner. Det er også derfor, vi er meget begejstrede og meget positive over for det her beslutningsforslag, netop fordi det også sætter fokus på forældrene og det nære netværk. Og vi går positivt ind i udvalgsarbejdet.

Charlotte Dyremose (KF):

For os i Det Konservative Folkeparti er udgangspunktet for enhver sag, der måtte handle om et barn, der har sociale problemer af den ene eller den anden årsag, selvfølgelig barnet selv. Derfor er vi også utrolig enige i, at det er vigtigt så godt som muligt at styrke indsatsen over for de her børn.

Vi mener også som udgangspunkt, at familien i de situationer, hvor det overhovedet kan lade sig gøre, må være det bedste udgangspunkt for det barn. For kan tingene komme til at fungere i familien, kan tingene komme til at fungere i det nære miljø, vil det for stort set alle børn være den bedste løsning, for det er trods mulige sociale problemer og andre forhindringer ofte der, børnene føler sig tryggest, finder sig bedst til rette.

Derfor er vi også meget enige i, at det er vigtigt at inddrage familien og det nære netværk i processen omkring f.eks. en fjernelse af barnet fra hjemmet.

Kl. 18.30

I Det Konservative Folkeparti har vi længe haft stor sympati bl.a. for det, der hedder familierådslagningen, som netop går ud på at ind-

drage familien og det nære miljø, at vurdere, om der kan være en bedsteforælder eller en nabo eller en sportstræner for den sags skyld, der kan tage sig af det her barn, og som barnet kan bo hos og have et trykt familie- eller familielignende forhold til.

Vi er derfor også utrolig glade for de initiativer, der nu er taget for at udbrede netop familierådslagningen til flere kommuner, og jeg så gerne, at der var mulighed for familierådslagning i alle situationer. Jeg så i hvert fald gerne, at det var et tilbud til børn, uanset hvilken kommune de er i, hvis man ellers vurderer, at der er noget som helst familie, noget som helst netværk for det enkelte barn. Vi må desværre også sande, at der er situationer, hvor det slet ikke er eksisterende.

Ministeren var inde på, at de elementer, der er omtalt i beslutningsforslaget fra Kristeligt Folkeparti, i vid udstrækning allerede er en del af gældende lovgivning, men det ændrer ikke på, at vi selvfølgelig skal arbejde videre på de her områder, arbejde videre med at gøre kommunerne, den enkelte sagsbehandler, bedre rustet til at arbejde med at inddrage børnene, at inddrage familierne i deres egne sager.

Det er nødvendigt at sikre, at kommunerne overholder den lovgivning, som også er til stede, og vi har heldigvis også givet mulighed via satsmidlerne til, at sagsbehandlerne nu kan efteruddannes til netop at inddrage børnene i deres egne sager.

Derfor kan jeg kun udtrykke min største sympati for intentionerne i Kristeligt Folkepartis forslag. Jeg er meget enig i, at det er vigtigt at inddrage både børnene og deres nære miljø. Men som det også blev nævnt fra ministerens side er der i stort omfang taget højde for det i gældende lovgivning. Derfor kan vi ikke støtte dette beslutningsforslag, men vi vil meget gerne være med til sammen med Kristeligt Folkeparti at arbejde videre for, at den lovgivning, der eksisterer, også udnyttes bedst muligt, og at vi i øvrigt kan overveje yderligere initiativer til at få sikret, at børnene og familien inddrages i deres egne sager.

(Kort bemærkning).

Kim Sejr (RV):

Jeg har blot et lille spørgsmål til fru Charlotte Dyremose. Jeg synes, det er forfriskende at høre, at vi alle sammen er så enige om det forebyggende arbejde, og at det er det, der skal sættes på. Men når vi nu kan konstatere, at det kun er